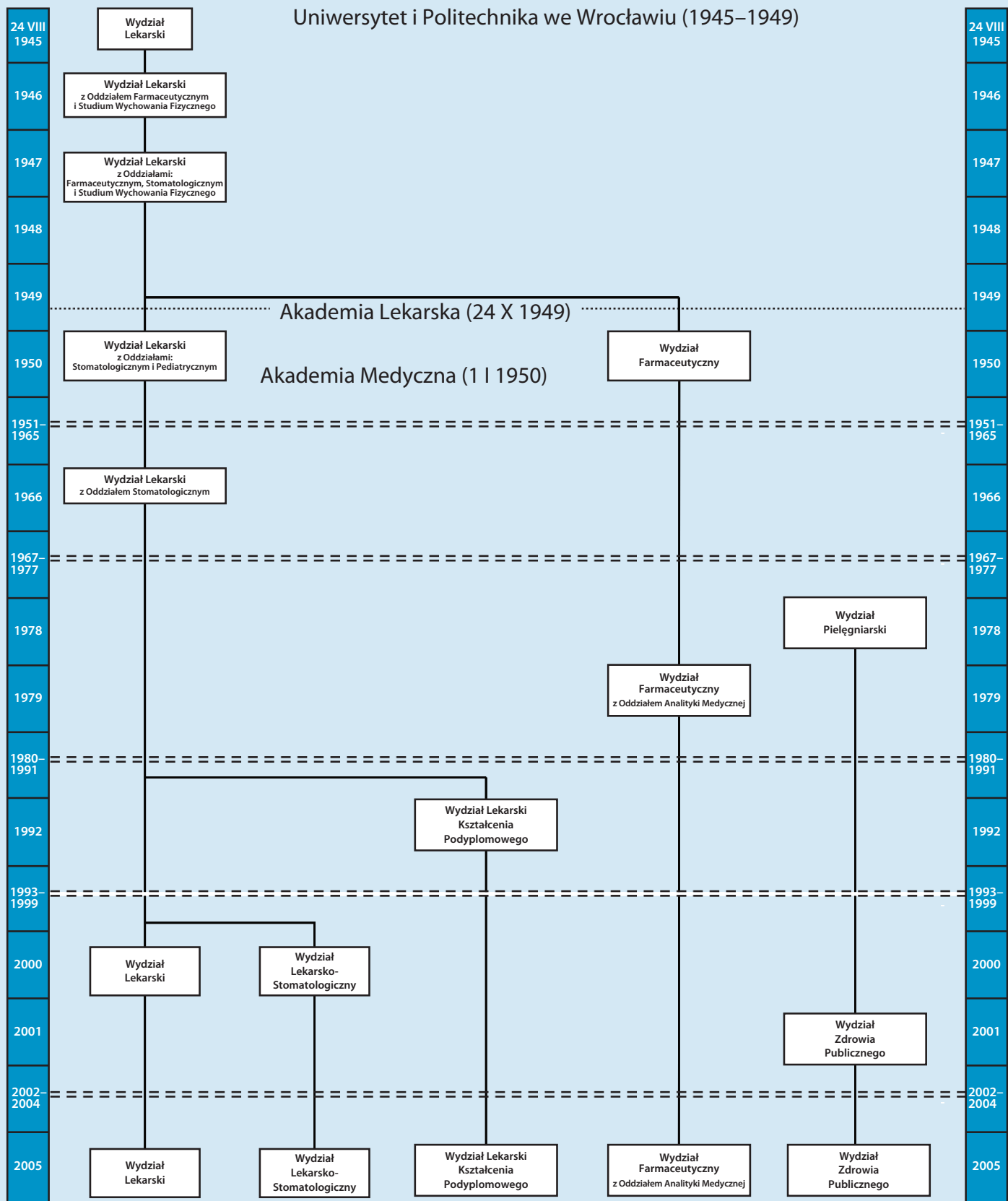

AKADEMIA MEDYCZNA

STRUKTURA WYDZIAŁÓW AKADEMII MEDYCZNEJ WE WROCŁAWIU OD ROKU 1945

60 lat Akademii Medycznej

Akademia Medyczna we Wrocławiu, podobnie jak każda szkoła wyższa, prowadzi działalność naukową i dydaktyczną, a ponadto działalność usługową, co wyróżnia ją na tle pozostałych wrocławskich uczelni. W ten sposób od 60 lat pełni istotną rolę nie tylko w kreowaniu nauki i kształceniu kadr, ale także w systemie opieki zdrowotnej, wykonując wysokospecjalistyczne procedury medyczne na bazie akademickich klinik.

Misję uczelni w syntetycznym skrócie określa przyjęta przez Senat w styczniu 2005 r. preambuła do Statutu Akademii Medycznej we Wrocławiu, która ma następujące brzmienie:

„Akademia Medyczna we Wrocławiu powstała 1 stycznia 1950 roku z wydzielenia i usamodzielnienia się Wydziałów Lekarskiego i Farmaceutycznego z Uniwersytetu Wrocławskiego.

Kadra naukowa i nauczająca wywodziła się w znacznej mierze z Wydziału Lekarskiego Uniwersytetu Jana Kazimierza we Lwowie. Akademia Medyczna korzysta z dorobku i tradycji tego Uniwersytetu oraz innych uczelni polskich i zagranicznych, pielęgnując patriotyczne tradycje, umiłowanie prawdy i wolności w badaniach naukowych.

Akademia Medyczna jest wspólnym dobrem kadry naukowej i nauczającej, młodzieży akademickiej i innych pracowników Uczelni, którzy tworzą wspólnotę akademicką. Wszyscy członkowie wspólnoty akademickiej są równi wobec prawa.

Akademia Medyczna prowadzi badania naukowe w poszanowaniu niezbywalnych praw człowieka. Uczelnia kształci młodzież akademicką bez względu na rasę, narodowość i wyznanie, czerpiąc wzorce z dziedzictwa światowego. Swoją misję dydaktyczną i wychowawczą Akademia Medyczna realizuje poprzez trzystopniowy system kształcenia.

Akademia Medyczna łączy badania naukowe i zadania dydaktyczne z działalnością diagnostyczno-leczniczą realizowaną w szpitalach klinicznych, które stanowią również bazę dydaktyczną do kształcenia przeddyplomowego i podyplomowego.

W badaniach naukowych Uczelnia przestrzega zasad dobrej praktyki klinicznej i farmaceutycznej.

Akademia Medyczna jest uczelnią autonomiczną, która przestrzega prawa ustanowionego przez najwyższe władze Rzeczypospolitej Polskiej. Senat i rektor czuwają nad autonomią Uczelni, dbają o jej godność i godność każdego członka społeczności akademickiej.

Realizując swoją misję Uczelnia współpracuje z władzami państwowymi i samorządowymi, innymi uczelniami pol-

skimi i zagranicznymi, a także z organizacjami związanymi z działalnością naukową, dydaktyczną oraz ochroną zdrowia i życia”.

Początki uczelni były bardzo trudne. W wyniku działań wojennych Wrocław został zniszczony w 75%. Z powodu wyburzenia budynków na dzisiejszym pl. Grunwaldzkim, przygotowanym na lotnisko twierdzy Wrocław, zagrożony był kompleks klinik uniwersyteckich, położonych nad Odrą, wybudowanych pod koniec XIX w. na terenie Ogrodu Maxa. Szczęśliwie kliniki ocalały, jednak stan budynków po zakończeniu wojny 8 maja 1945 był zły. Dachy budynków zostały zniszczone w 50–80%, budynki Kliniki Laryngologicznej i Pediatricznej oraz Neurologicznej i Psychiatrycznej zostały prawie całkowicie zrujnowane. Brak było szyb w oknach. Niemcy wywieźli i ukryli w okolicznych miastach 60% wyposażenia klinik.

W lipcu 1945 r. przybył do Wrocławia prof. Ludwik Hirszfild, wydelegowany z Lublina przez Departament Szkół Wyższych Ministerstwa Oświaty do zorganizowania Wydziału Lekarskiego. Niebawem do Wrocławia zaczęli przybywać inni lekarze ze środowiska lwowskiego.

Dzięki staraniom dr. Tadeusza Baranowskiego i dr. Tadeusza Owińskiego zostały uruchomione Poliklinika i Klinika Stomatologiczna. Stało się to początkiem Wydziału Lekarskiego, którego wstępne posiedzenie pod przewodnictwem prof. L. Hirszfelda odbyło się już 24 lipca 1945.

Dekret Tymczasowego Rządu Jedności Narodowej z 24 sierpnia 1945 o przekształceniu Uniwersytetu Wrocławskiego i Politechniki Wrocławskiej na polskie państwowe szkoły akademickie, powołujący do życia nową uczelnię, określił strukturę połączonego Uniwersytetu i Politechniki, w której znalazł się m.in. Wydział Lekarski.

W 1945 r. studia na Wydziale Lekarskim rozpoczęło 467 studentów. Pierwszy wykład na Wydziale Lekarskim, 6 września 1945, wygłosił prof. L. Hirszfild dla licznie zgromadzonych członków Straży Akademickiej, w sali bez szyb. Tematem wykładu były nowoczesne prądy w bakteriologii. 14 listopada 1945 na Wydziale Lekarskim odbyła się uroczysta inauguracja roku akademickiego. Jednym z pierwszych dyplomów doktorskich, wydanych przez wrocławską uczelnię, był doktorat z medycyny Zygmunta Kopery, uzyskany 21 lutego 1946. Pierwsze posiedzenie Rady Wydziału Lekarskiego, stanowiącego jeden z wydziałów Uniwersytetu i Politechniki, odbyło się 12 stycznia 1946 z udziałem 11 profesorów, w tym stomatologa – zastępcy prof. Tadeusza Owińskiego.

W roku akademickim 1945/1946 spośród 998 kandydatów przyjęto na I rok studiów 301 osób. W tymże roku aka-

demickim na Wydziale Lekarskim było 520 studentów (bez oddziałów), ale już w następnym roku 1946/1947 kształciło się 1390 studentów na samym Wydziale Lekarskim, a łącznie z oddziałami Farmakologicznym i Stomatologii oraz Studium Wychowania Fizycznego liczba studentów wynosiła 2378 osób. W 1946 r. Wydział Lekarski miał 32 katedry.

Pierwszym Dziekanem Wydziału Lekarskiego był prof. L. Hirszfild, który funkcję tę pełnił w roku akademickim 1945/1946. W ramach Wydziału Lekarskiego funkcjonował powołany w 1948 r. Oddział Stomatologii złożony z 4 katedr.

Nie można pominąć pionierskiej pracy prof. T. Owinińskiego nad budową wrocławskiej szkoły stomatologicznej. Przybył on do Wrocławia 9 maja 1945 i wspólnie z Delegaturą Ministra Oświaty na czele z prof. dr. Stanisławem Kulczyńskim zabezpieczał mienie poniemieckiego gmachu Instytutu Dentystycznego z przeznaczeniem na Klinikę Stomatologiczną. Budynek, w dużej mierze zniszczony, zdołano wyremontować w kilka miesięcy. W sierpniu 1945 r. uruchomiono pierwsze polskie ambulatorium stomatologiczne.

Ulicę, przy której znajduje się budynek, nazwano imieniem prof. dr. Antoniego Cieszyńskiego dla uczczenia wybitnego polskiego stomatologa, dyrektora Instytutu Stomatologicznego we Lwowie. W kwietniu 1946 r. zarządzeniem Ministra Oświaty powołano formalnie już zorganizowaną kliniczną Katedrę Stomatologii. Nauczanie w zakresie stomatologii rozpoczęło w semestrze zimowym w 1947 r.

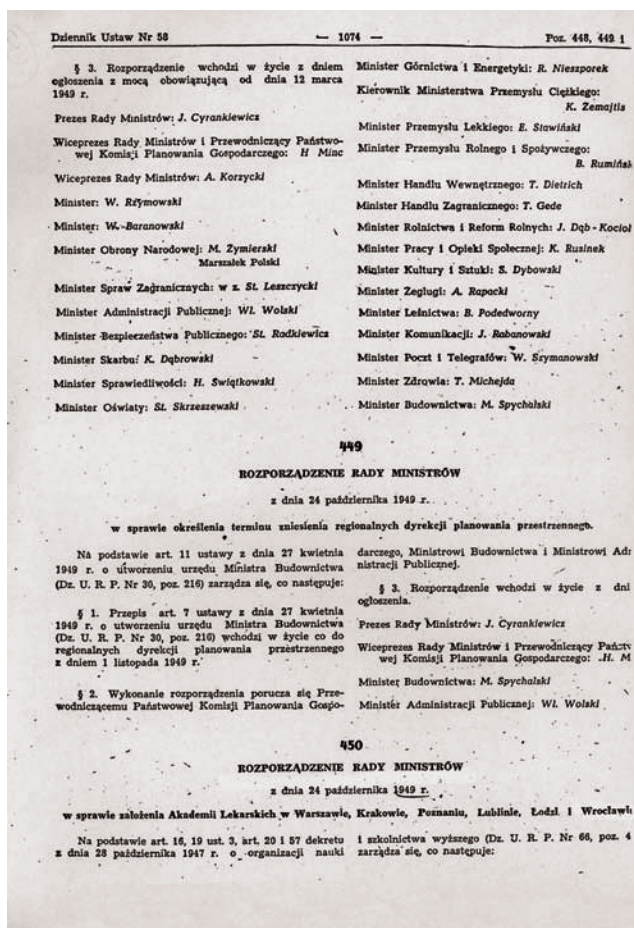
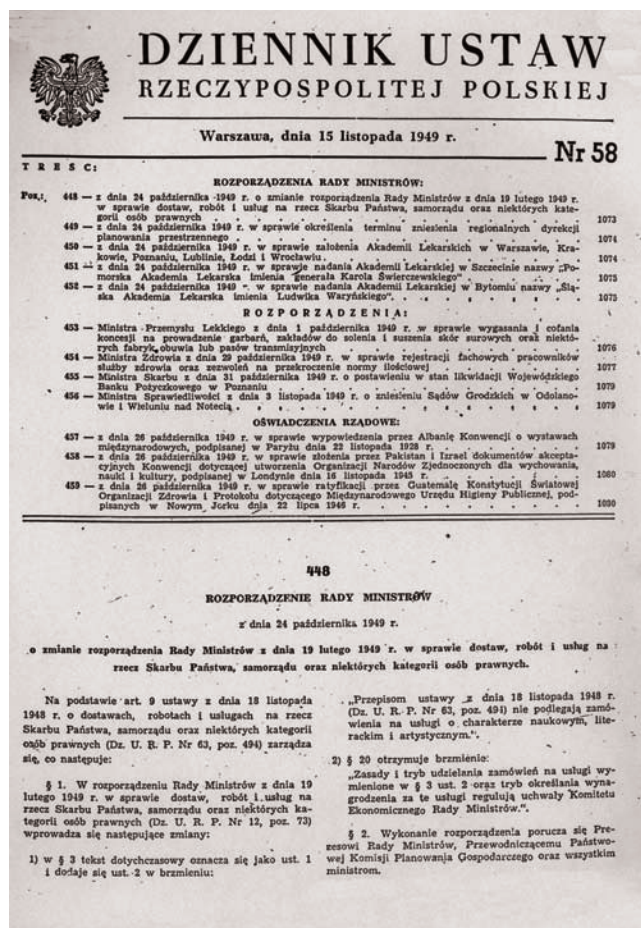
Oddział Stomatologiczny utworzono w 1948 r. w miejsce Katedry Stomatologii. W jego skład wchodziły następujące

katedry: Chirurgii Stomatologicznej, Stomatologii Zachowawczej, Protetyki oraz od 1949 r. Ortodoncji.

Oddział Stomatologii był częścią Wydziału Lekarskiego AM we Wrocławiu do roku 2000, tj. do czasu powstania Wydziału Lekarsko-Stomatologicznego. Z chwilą usamodzielnienia się wrocławska stomatologia akademicka uzyskała nowe możliwości rozwoju, czemu sprzyjało także pozyskanie nowej bazy przy ul. Krakowskiej 26. W ostatnim 5-leciu odnotowano znaczący wzrost aktywności naukowej pracowników Wydziału Lekarsko-Stomatologicznego, którzy swoje prace publikują m.in. w wydawanym przez wydział periodyku „Dental and Medical Problems”. W 2003 r. wydział uzyskał prawo do doktoryzowania.

W roku akademickim 1949/1950, rozporządzeniem Rady Ministerstwa Oświaty z 24 października 1949, dokonano przekształcenia Wydziału Lekarskiego Uniwersytetu i Politechniki oraz Oddziału Farmacji i Stomatologii na Akademię Medyczną, pierwotnie nazwaną Akademią Lekarską. Po paru dniach nowa uczelnia przyjęła nazwę Akademia Medyczna we Wrocławiu. Oddział Farmacji stał się Wydziałem Farmaceutycznym, Oddział Stomatologii utrzymał pierwotną nazwę. Oficjalną datą powstania AM jest 1 stycznia 1950. Nominację rektorską z rąk Ministra Zdrowia otrzymał prof. Zygmunt Albert.

Wydział Lekarski liczył wówczas 30 katedr, którymi kierowało 8 profesorów zw., 13 profesorów nadzw., 4 docentów i 4 zastępców profesorów. W jego skład weszły 4 katedry Oddziału Stomatologicznego.

Wydział Farmaceutyczny liczy 60 lat; powołany został 12 stycznia 1946 na mocy Dekretu Rady Ministrów, początkowo jako Oddział Farmaceutyczny przy Wydziale Lekarskim Uniwersytetu i Politechniki Wrocławskiej, a od 1 stycznia 1950 jako Wydział Farmaceutyczny Akademii Medycznej.

Tworząc zręby kadry naukowej, starano się zorganizować odpowiednie zaplecze lokalowe, które umożliwiłoby efektywne nauczanie. Na początku Oddział dysponował jedynie zrujnowanym w 75% budynkiem przy ul. Szewskiej 38/39, w którym poprzednio mieścił się niemiecki Instytut Farmaceutyczny. Dzięki wsparciu całego środowiska oddano do użytku najlepiej zachowaną część budynku już w czerwcu 1946. Umożliwiło to rozpoczęcie zajęć dydaktycznych. Utworzono pierwsze katedry: Chemii Farmaceutycznej i Farmacji Stosowanej. W 1949 baza lokalowa znacznie się poprawiła – na potrzeby Oddziału przyznano budynek przy pl. Biskupa Nankiera 1, dawny pałac książąt opolskich.

Wrocławską farmacja to olbrzymia tradycja i wymierne sukcesy – w Polsce przez minione pół wieku opracowano, opatentowano i wdrożono do produkcji i do sprzedaży aptecznej 4 leki, z tego 2 powstały we Wrocławiu.

Współczesność Wydziału Farmaceutycznego AM we Wrocławiu to przede wszystkim poszukiwania nowych leków: synteza i badania właściwości biologicznych nowych związków – kandydatów na leki, opracowywanie nowych postaci leków.

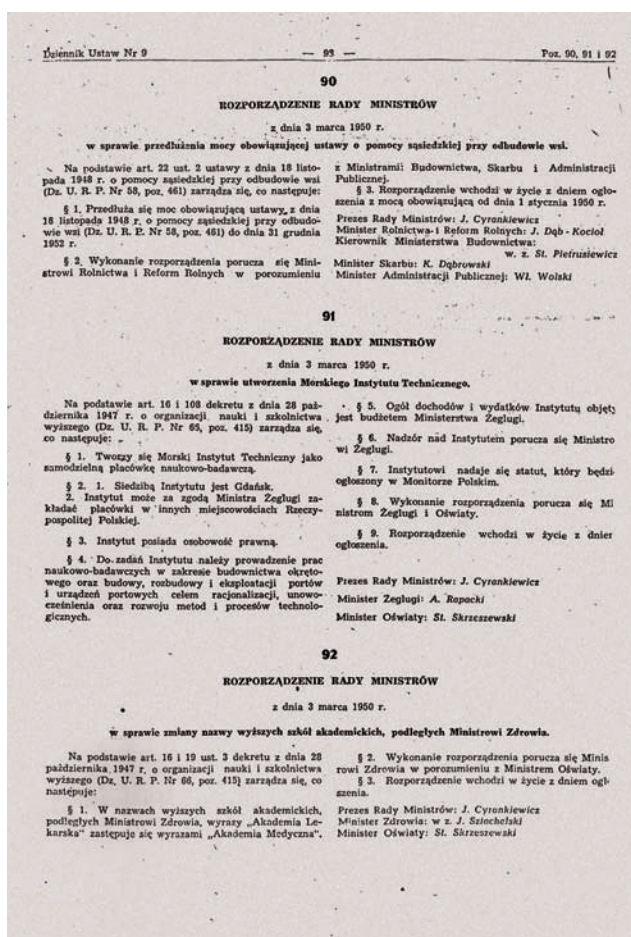
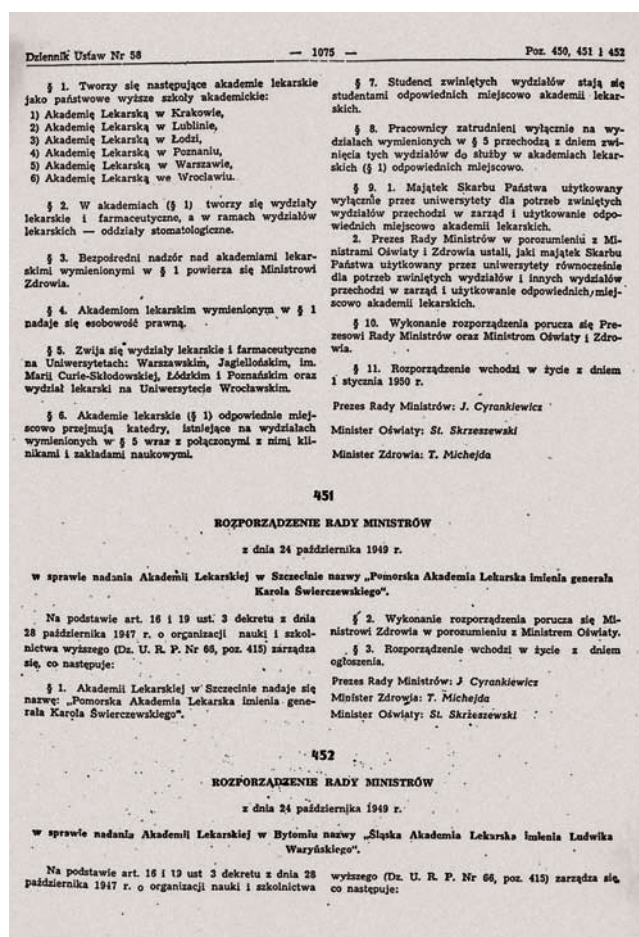
Aktualna struktura organizacyjna Wydziału Farmaceutycznego z Oddziałem Analityki Medycznej to 15 katedr i 3 samodzielne zakłady oraz Studium Szkolenia Podyplomowego.

Na wydziale zatrudnionych jest ponad 140 nauczycieli akademickich, w tym 11 z tytułem naukowym profesora oraz 14 doktorów hab. Wydział prowadzi nauczanie na dwóch kierunkach studiów: farmacja i analityka medyczna, łącznie kształci ponad 1000 studentów studiów stacjonarnych. W latach 2001–2005 przeprowadzono zasadniczą reformę programów na obu kierunkach, dostosowując je do obowiązujących standardów nauczania. Wydział stale się rozwija i poszerza swoją ofertę dydaktyczną.

Przy wydziale działają liczne organizacje, m.in. Oddział Wrocławski Polskiego Towarzystwa Farmaceutycznego, sekcja studencka PTFarm „Młoda Farmacja” oraz sekcja Polskiego Towarzystwa Diagnostyki Laboratoryjnej „Forum Dolnośląskie Analityków”.

Rok 1950 przyniósł istotne zmiany dla Oddziału Farmaceutycznego. Dotychczasowy Oddział Farmaceutyczny usamodzielniał się i otrzymał nazwę Wydziału Farmaceutycznego.

Środowisko pielęgniarskie zawsze dążyło do zwiększenia społecznego statusu tego zawodu oraz do podwyższenia poziomu swojej pracy. Pielęgniarka z czasem przestała być tylko pomocnikiem lekarza, a pielęgniarstwo zdobywało powoli rangę samodzielnej dyscypliny nie tylko zawodowej, ale i naukowej. Od czasu powstania Polskiego Towarzystwa Pielęgniarskiego (1957) i Sekcji Pielęgniarek Związku Zawodowego Pracowników Służby Zdrowia rozpoczęła się ożywiona dyskusja na temat konieczności utworzenia w Polsce wyższej uczelni pielęgniarskiej. Postulaty te spotkały się z różnymi re-

akcjami ze strony Ministerstwa Zdrowia i środowisk akademii medycznych.

We wrocławskiej AM, po długich dyskusjach w listopadzie 1977 r. Senat podjął decyzję o utworzeniu Wydziału Pielęgniarskiego. Decyzja ta była poparta wstępną zgodą Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej. Oficjalnie Wydział Pielęgniarski we Wrocławiu powstawał na podstawie zarządzenia MZiOŚ z 29 czerwca 1978 (DzU MZiOŚ nr 112 z 1978 r., poz. 26).

Wrocławska AM zawsze cierpiała na brak pomieszczeń, toteż podstawową sprawą było utworzenie bazy lokalowej dla nowego wydziału. Zdecydowano, że powstanie on w miejscu likwidowanego Studium Nauczycielskiego Średnich Szkół Medycznych przy ul. H. Worcella 25.

Głównym założeniem programowym nowo utworzonego wydziału było kształcenie pielęgniarek jako wysoko kwalifikowanej kadry do pełnienia m.in. funkcji:

- dydaktycznych w szkołach pielęgniarskich;
- kierowniczych w lecznictwie otwartym i zamkniętym;
- kierowniczych w oddziałach specjalistycznych (np. intensywna terapia, stacje dializ, bloki operacyjne itp.);
- w administracji służby zdrowia.

Drugim zadaniem zakładów wydziału, podobnie jak i w innych strukturach uczelni, była praca naukowo-badawcza.

Zajęcia dydaktyczne rozpoczęły się 1 października 1978. Na pierwszy rok przyjęto wtedy 49 studentów spośród 65 zdających. 11 grudnia 1982, w sali wykładowej im. L. Hirszfelda w Zakładzie Mikrobiologii odbyła się pierwsza w historii wydziału uroczystość wręczenia dyplomów magistra pielęgniarstwa. Studia stacjonarne I rocznika ukończyło 32, a zaoczne aż 100 absolwentów.

Obecnie wydział nosi nazwę Wydziału Zdrowia Publicznego i biorąc pod uwagę przyrost liczby studentów, jest najbardziej dynamicznie rozwijającym się wydziałem naszej uczelni. Ogromny wzrost działalności dydaktycznej i utworzenie nowych kierunków kształcenia na poziomie licencjackim zrodziło konieczność zapewnienia wydziałowi nowej siedziby, która mieści się obecnie przy ul. Bartła 5.

Wydział Lekarski Kształcenia Podyplomowego AM we Wrocławiu powstał w wyniku podziału Wydziału Lekarskiego (Zarządzeniem nr 10 JM Rektora AM z 30 czerwca 1992). Za takim rozwiązaniem przemawiała zbyt duża liczba katedr i zakładów wchodzących w skład dotychczasowego Wydziału Lekarskiego, co utrudniało sprawne nim zarządzanie. W strukturze organizacyjnej wydziału znajduje się: 27 katedr i klinik, 2 katedry i zakłady, 2 zakłady oraz Regionalny Ośrodek Kształcenia Lekarzy Rodzinnych.

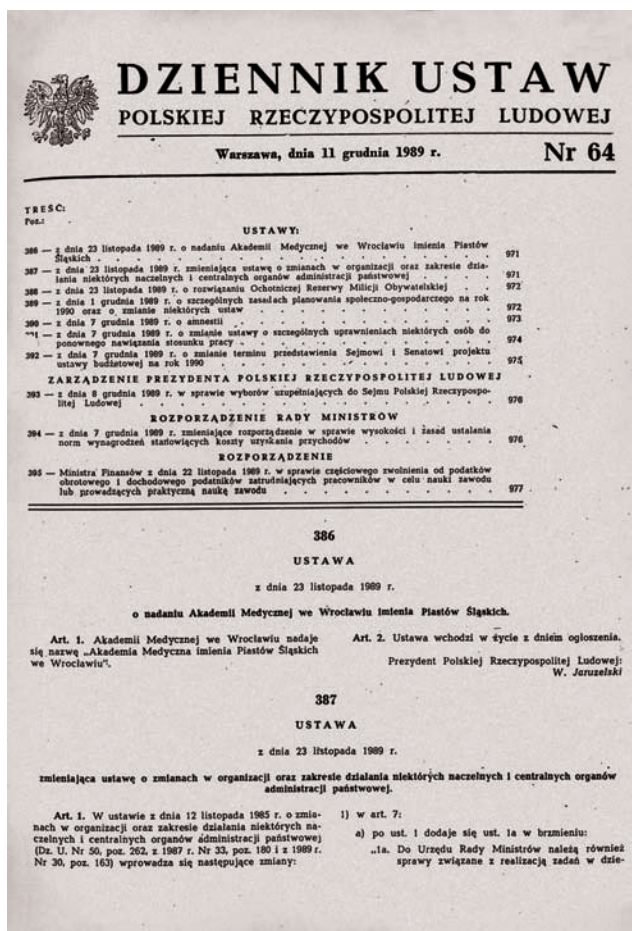
Do głównych zadań Wydziału Lekarskiego Kształcenia Podyplomowego należy usystematyzowanie kształcenia podyplomowego lekarzy, tj. opracowanie programów i form kształcenia w zakresie medycyny rodzinnej. Szkolenie rozpoczęło 15 grudnia 1993 w utworzonym do tego celu Zakładzie Medycyny Rodzinnej. Do kompetencji wydziału należą również sprawy dotyczące obcokrajowców, m.in. stypendystów RP, a także nostryfikacji dyplomów lekarskich, staży naukowych w AM. W ramach szkolenia podyplomowego Wydział Lekarski Kształcenia Podyplomowego organizuje kursy z własnej inicjatywy lub na zlecenie Centrum Medycznego Kształcenia Podyplomowego w Warszawie.

W swojej historii wrocławska AM przechodziła wiele zmian strukturalnych, z których najważniejsze przeprowadzono w 1970 i w 1980 r. W 1970 r. dokonano reorganizacji uczelni i w miejsce dotychczasowych katedr i zakładów powołano 13 instytutów. W 1978 r. utworzono Wydział Pielęgniarski, a w 1979 r. Oddział Analizy Medycznej na Wydziale Farmaceutycznym. W 1980 r. dokonano rewizji instytutowej struktury akademii, w wyniku polemik i dyskusji na Radach Wydziałów instytuty zostały rozwiązane. W ich miejsce w roku akademickim 1981/1982 powstało 57 katedr i 4 zakłady na Wydziale Lekarskim, 15 katedr na Wydziale Farmaceutycznym oraz 4 zakłady na Wydziale Pielęgniarskim.

W l. 1990–1995 zreformowano zasady finansowania uczelni, przede wszystkim wprowadzono system konkursów na projekty badawcze dla prac własnych AM, rezygnując z tzw. koordynatorów tematów uczelnianych. Stałym modyfikacjom podlega program dydaktyczny, gdyż ma odpowiadać wymogom międzynarodowym. Zwiększono nacisk na praktyczną naukę medycyny, kosztem przedmiotów paramedycznych. W konsekwencji zlikwidowano Zakład Nauk Społecznych, Zakład Organizacji Służby Zdrowia oraz Studium Wojskowe. Utworzono natomiast Zakład Medycyny Doraźnej i Katastrof.

Ustawą z 23 listopada 1989 uczelni nadano nazwę Akademii Medycznej im. Piastów Śląskich we Wrocławiu.

Kadra naukowo-dydaktyczna wrocławskiej AM posiada cenione nie tylko w kraju, ale i uznane poza jego granicami osiągnięcia.

W ramach szczególnych osiągnięć naukowych uczelni należy odnotować fakt opracowania przez prof. Tadeusza Marciniaka podręcznika anatomii prawidłowej, uwzględniającego prawną terminologię według zasad INA. Zespół uczonych w składzie: prof. Kazimierz Czyżewski, prof. Klemens Skórka i prof. Tadeusz Dorobisz wyodrębnili chirurgię naczyniową jako samodzielną dyscyplinę. Biochemiczną szkołę interny utworzył prof. Edward Szczeklik. Kierownik II Katedry Kliniki Chorób Wewnętrznych prof. Antoni Falkiewicz uznany jest za twórcę koncepcji immunologicznego ujęcia patologii chorób wewnętrznych. W 1959 r. prof. Hugon Kowarzyk zorganizował we Wrocławiu pierwsze międzynarodowe sympozjum wektokardiograficzne z udziałem lekarzy, inżynierów, fizyków i matematyków zajmujących się badaniami elektrokardiologicznymi. Obecnie są to cykliczne Kongresy Elektrokardiograficzne. W 1958 r. prof. Zdzisław Wiktor utworzył pierwszą w Polsce Klinikę Nefrologiczną. 7 września 1965 pod jego kierunkiem po raz pierwszy w Polsce dokonano przeszczepu nerki pobranej ze zwłok, a pół roku później przeszczepu od żywego dawcy. Przeszczepu dokonał zespół chirurgów kierowany przez prof. dr. hab. Wiktora Brossa, w składzie zespołu był również dr med. Waldemar Kozuszek, późniejszy profesor uniwersytetu w Bochum i doktor h.c. AM we Wrocławiu. Do osiągnięć w skali światowej zaliczyć należy oceny funkcji leukocytów w hodowli u chorych z glomerulopatią, zespołem nerczycowym i przewlekłą niewydolnością nerek. Prof. W. Brossowi zawdzięczamy stworzenie ośrodka leczenia wad serca w krążeniu pozaustrojowym oraz inwazyjnej diagnostyki chorób serca. Chirurgią odtwórczą przełyku z powodzeniem zajmował się prof. Zdzisław Jezioro.

Prof. Zdzisław Machoń jest twórcą vratizolinu, jednego z czterech oryginalnie zsyntetyzowanych w Polsce po II wojnie światowej leków.

Kadra naukowo-dydaktyczna wrocławskiej AM liczy obecnie 1013 osób, w tym 175 samodzielnych nauczycieli akademickich (87 z tytułem naukowym profesora i 88 ze stopniem naukowym doktora hab.).

Uczelnia prowadzi kształcenie w systemie bolońskim na 5 wydziałach tj. na Wydziale Lekarskim, Wydziale Lekarskim Kształcenia Podyplomowego, Wydziale Lekarsko-Stomatologicznym, Wydziale Farmaceutycznym, Wydziale Zdrowia Publicznego.

W roku akademickim 2004/2005 w AM kształciło się 4545 studentów i 230 słuchaczy studiów doktoranckich na Wydziale Lekarskim Kształcenia Podyplomowego.

Na Wydziale Lekarskim studiuje 1590 osób, na Wydziale Lekarsko-Stomatologicznym – 505, na Wydziale Farmaceutycznym – 1017 i na Wydziale Zdrowia Publicznego 1433. Do dyspozycji młodzieży akademickiej są trzy domy studenckie liczące łącznie 988 miejsc.

W zakresie realizacji procesu dydaktycznego i badań naukowych AM we Wrocławiu uzyskała w 2002 r., jako pierwsza w Polsce uczelnia medyczna, certyfikat systemu jakości ISO 9001:2001 oraz IQNet. Bazę naukowo-dydaktyczną uczelni stanowią dwa szpitale kliniczne ASK i SPSK Nr 1 posiadające łącznie 32 kliniki (20 w ASK i 12 w SPSK Nr 1) oraz 1513 łóżek (626 – SPSK Nr 1 i 887 – ASK). Ponadto na tzw. bazie obcej funkcjonuje 11 klinik, które dysponują 390 łóż-

kami. Łącznie pod zarządem uczelni pozostają więc 43 wysokospecjalistyczne kliniki posiadające 1903 łóżka. Jest to ogromny potencjał. Te liczby dowodzą, iż uczelnia jest istotnym elementem w systemie ochrony zdrowia obywateli makroregionu dolnośląskiego, liczącym się partnerem dla szpitali miejskich i marszałkowskich.

Współpraca zagraniczna AM we Wrocławiu rozwija się bardzo dynamicznie. Uczelnia uczestniczy w realizacji międzynarodowych projektów w ramach następujących programów: Baltic University, Cost Action B 16, Copernicus IV Program Ramowy Unii Europejskiej, V Program Ramowy Unii Europejskiej, „Leonardo da Vinci”, „Socrates/Erasmus”, „Welcome Trust”. Liczba wyjazdów zagranicznych przekracza 650 w roku. Głównym źródłem finansowania są środki prywatne lub sponsorskie, a ponadto granty (KBN, uczelniane i międzynarodowe, projekty celowe, umowy z podmiotami gospodarczymi i zamawiane), działalność statutowa, środki własne jednostki i inne środki uczelni. W ramach programu „Socrates/Erasmus” za granicą studiuje 57 studentów wrocławskiej AM i 8 doktorantów, a we Wrocławiu 15 studentów obcokrajowców. Uczelniami partnerskimi programu „Socrates/Erasmus” są uniwersytety Francji, Niemiec, Włoch, Hiszpanii, Holandii, Szwecji, Finlandii, Litwy, Wielkiej Brytanii, Portugalii, Czech, Węgier i Słowacji. Nasi nauczyciele akademicy wyjeżdżali do 63 państw na wszystkich kontynentach.

Główne kierunki badań naukowych to:

1. Badania nad rodzajem i skalą potrzeb zdrowotnych i społecznych osób w wieku powyżej 65 lat, ze szczególnym uwzględnieniem najstarszej grupy powyżej 75 lat.
2. Zastosowanie technik informatycznych w medycynie.
3. Badania nad zmniejszeniem śmiertelności okołoporodowej i obniżeniem wskaźnika umieralności noworodków, programy opieki nad kobietami ciężarnymi o zwiększonym zagrożeniu niepowodzeniami położniczymi, programy wykrywania chorób genetycznych i wad rozwojowych.
4. Badania nad zwiększeniem zakresu leczenia przeszczepami narządowymi i komórkowymi oraz poprawą efektywności terapeutycznej.
5. Onkologia doświadczalna i kliniczna, badania mechanizmów procesu nowotworowego, programy wczesnego wykrywania chorób nowotworowych, nowe metody diagnostyczne i terapeutyczne.

Uczelnia wydaje następujące czasopisma: „Advances in Clinical and Experimental Medicine” (dwumiesięcznik), „Polimery w Medycynie” (kwartalnik), „Dental and Medical Problems” (kwartalnik), „Gazeta Uczelniana” (miesięcznik), „Wiadomości Wydziałowe Wydziału Farmacji”. Ponadto ukazuje się gazeta studencka „Bakcyl”. Systematycznie rośnie poziom prac publikowanych w czasopismach, co skutkuje wyższą indeksacją punktową w klasyfikacji KBN oraz w skali Index Copernicus.

Z satysfakcją należy odnotować stały wzrost liczby studentów kształconych na naszej uczelni. Proces ten nabrał szczególnej dynamiki w ostatnich 5–6 latach. W roku 1999 liczba studentów wynosiła 3024, w 2000 – 3109, w 2001 – 3542, w 2002 – 3733, w 2003 – 4183, a w roku akademickim 2004/2005 uczelnia kształciła 4545 studentów.

W minionym pięcioleciu mury uczelni opuściło ogółem 2749 absolwentów, w tym 1146 Wydziału Lekarskiego,

Rektorzy Akademii Medycznej

Zygmunt Albert
(1950–1954)

Antoni Falkiewicz
(1954–1957)

Bogusław Bobrański
(1957–1962)

Aleksander Kleczeński
(1962–1965)

Tadeusz Baranowski
(1965–1968)

Leonard Kuczyński
(1968–1972)

Stanisław Iwankiewicz
(1972–1978)

Eugeniusz Rogalski
(1978–1981)

Marian Wilimowski
(1981–1987)

Bogdan Łazarkiewicz
(1987–1990)

Zbigniew Knapik
(1990–1993)

Jerzy Czernik
(1993–1999)

Leszek Paradowski
(1999–2005)

Ryszard Andrzejak
(2005–)

349 Wydziału Lekarsko-Stomatologicznego, 691 Wydziału Farmaceutycznego (579 Farmacji i 112 Analityki Medycznej) oraz 563 Wydziału Zdrowia Publicznego.

W l. 1999–2004 tytuł naukowy profesora uzyskało 28 nauczycieli akademickich, a stopień naukowy doktora hab. 48 osób. Na stanowisko profesora zw. minister zdrowia powołał w tym okresie 40 pracowników nauki. Przez ostatnich pięć lat nie zdarzył się ani jeden przypadek niezatwierdzenia przez Centralną Komisję do Spraw Stopni i Tytułów Naukowych nadanych przez nasze Rady Wydziału stopnia doktora hab. lub tytułu profesora. Liczba przeprowadzonych przewodów doktorskich w tych latach wynosi 406. Nowy Wydział Lekarsko-Stomatologiczny uzyskał prawo do nadawania stopnia naukowego doktora.

Aktywność naukowa naszych pracowników wyraża się liczbą 2903 publikacji. Prac wydanych w języku angielskim w czasopismach zagranicznych jest 992, a opublikowanych w czasopismach z listy filadelfijskiej – 312.

Działalność naukowo-badawcza uczelni jest ukierunkowana na prowadzenie badań finansowych przez KBN, tj. projektów badawczych (grantów) realizowanych na podstawie umów międzynarodowych w ramach projektów UE, zadań badawczych realizowanych w ramach działalności statutowej oraz projektów badawczych realizowanych w ramach prac własnych, tzw. grantów uczelnianych. Prowadzono także prace na zlecenie podmiotów gospodarczych (zakładów przemysłowych, spółek i innych firm krajowych i zagranicznych).

Swą przyszłość Akademia wiąże z nową bazą powstającą przy ul. Borowskiej. W zaplanowanym na 640 łózek kompleksie od 2003 r. działa Akademicka Przychodnia Specjalistyczna grupująca 18 poradni. Przeniesienie choć części rozproszonych po całym mieście jednostek do nowej bazy, do powstającego Centrum Klinicznego Nowej Akademii Medycznej przy ul. Borowskiej, pozwoli na rozwiązanie wielu problemów uczelni.

Nowa AM będzie służyć nie tylko pracownikom i studentom, przyszłym lekarzom i farmaceutom, ale i całemu społeczeństwu. Zapewni nieporównywalnie wyższy niż dotychczas poziom usług medycznych. Warto także wspomnieć, że wrocławska AM jest jedyną uczelnią medyczną w kraju, w której w okresie powojennym nie wybudowano nowego kompleksu klinicznego, dlatego też zmuszeni jesteśmy prowadzić swą statutową działalność na bazie stanowiącej poniemiecką spuściznę.

W 2003 r. otworzyliśmy w AM zespół specjalistycznych poradni i przychodni. Trwa uruchamianie kolejnych jednostek. Poradnie: kardiologiczna, laryngologiczna, okulistyczna i inne oraz laboratorium analityczne dysponują najnowocześniejszym we Wrocławiu i na Dolnym Śląsku sprzętem. Szybkie oddanie do użytku blisko 700-lóżkowego szpitala spowoduje zmniejszenie liczby łóżek w klinikach, pozwoli na dostosowanie starej bazy klinicznej do norm unijnych oraz ułatwi restrukturyzację szpitalnictwa wrocławskiego.

Od początku realizowanej od ponad 30 lat inwestycji na jej wykonanie wydatkowano łącznie 248 mln 792 tys. zł, z tego w okresie 1999–2004 na budowę i wyposażenie oddawanych do użytku jednostek – 221 mln 270 tys. zł, z czego blisko połowa tej kwoty została przyznana przez Sejm w l. 2003–2004. W projekcie budżetu na 2005 r. zapisano kwotę kolejnych 77 mln zł; każde zwiększenie tej sumy przyspiesza zakończenie inwestycji.

Akademii Medyczną we Wrocławiu ukończyło ogółem 26 970 absolwentów, w tym: 15 102 lekarzy, 529 lekarzy pediatrów, 5064 lekarzy dentystów, 4749 magistrów farmacji i magistrów analityki medycznej. Wydział Zdrowia Publicznego (dawny Wydział Pielęgniarski) ukończyło 1526 absolwentów.

Najwyższą godność akademicką – tytuł doktora h.c. AM we Wrocławiu uzyskało 68 profesorów, wybitnych naukowców zarówno z kraju, jak i z zagranicy.

Akademii Medyczną we Wrocławiu, piastując urząd rektora, kierowali:

1. Prof. dr hab. Zygmunt Albert, onkolog, 1950–1954
2. Prof. dr hab. Antoni Falkiewicz, internista, 1954–1957
3. Prof. dr hab. Bogusław Bobrański, chemik, 1957–1962
4. Prof. dr hab. Aleksander Kleczeński, internista, 1962–1965
5. Prof. dr hab. Tadeusz Baranowski, biochemik, 1965–1968
6. Prof. dr hab. Leonard Kuczyński, chemik, 1968–1972
7. Prof. dr hab. Stanisław Iwankiewicz, otolaryngolog, 1972–1978
8. Prof. dr hab. Eugeniusz Rogalski, chirurg, 1978–1981
9. Prof. dr hab. Marian Wilimowski, farmakolog, 1981–1987
10. Prof. dr hab. Bogdan Łazarkiewicz, chirurg, 1987–1990
11. Prof. dr hab. Zbigniew Knapik, internista, 1990–1993
12. Prof. dr hab. Jerzy Czernik, chirurg, 1993–1999
13. Prof. dr hab. Leszek Paradowski, internista, 1999–2005

Od 1 września 2005 rektorem AM we Wrocławiu jest prof. dr hab. Ryszard Andrzejak, internista.

Nasza uczelnia jest jedną z kilkunastu wyższych szkół Wrocławia, z którymi pragniemy zgodnie współpracować w realizacji statutowych powinności. AM podejmowała, i tak będzie z pewnością w przyszłości, wiele inicjatyw integrujących wrocławskie środowisko naukowe. Przykładem może być otwarte i uruchomione w grudniu 2003 r. ze środków KBN Laboratorium Technik Molekularnych, które powinno służyć całej akademickiej społeczności.

Ryszard Chorostkowski